Dimarts 27 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,38-42): En aquell temps, Jesús va entrar en un cert poblet, i una dona, de nom Marta, l'hostatjà a casa seva. Aquesta tenia una germana anomenada Maria. La qual, amb tot, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, però Marta anava atrafegada en les moltes feines del servei. I plantant-se al davant, digué: «Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat treballar sola? Digues-li que m'ajudi». Però el Senyor li respongué: «Marta, Marta, t'angunieges i t'atabales per moltes coses, però una de sola és necessària; Maria ha escollit la part millor, la qual no li serà presa».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Marta, Marta, t'angunieges i t'atabales per moltes coses, però una de sola és necessària»

Mn. Josep RIBOT i Margarit
(Tarragona, Espanya)

Avui, com cada dia, pots aprendre de l'Evangeli. Jesús, convidat a la llar de Betània, ens dóna una lliçó d'humanitat: Ell, que estimava la gent, es deixa estimar, perquè totes dues coses són importants. Seria un greu error amb conseqüències nefastes per a la santedat refusar les mostres d'afecte de Déu i dels altres.

¿Marta o Maria? Ara bé..., ¿per què oposar a aquelles que tant s'estimaven i estimaven tant Déu? Jesús estimava Marta i Maria, i el seu germà Llàtzer, i ens estima a cadascú de nosaltres.

En el camí de la santedat no hi ha dues ànimes que siguin iguals. Tots procurem estimar Déu, però amb estil i personalitat propis, sense imitar ningú. El nostres models són el Crist i la Mare de Déu. ¿Et molesta la manera com altres tracten Déu? Mira d'aprendre de la seva pietat personal.

«Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat treballar sola? Digues-li que m'ajudi» (Lc 10,40). Servir els altres, per amor a Déu, és un honor, no una càrrega. ¿Servim amb alegria, com la Mare de Déu a la seva cosina santa Elisabet o en les noces de Canà, o com Jesús, en el lavatori dels peus en la Santa Cena?

«Marta, Marta, t'angunieges i t'atabales per moltes coses, però una de sola és necessària» (Lc 10,41-42). Mirem de no perdre la pau, ni el bon humor. I perquè així sigui, tinguem cura de la presència de Déu.

«Sapigueu-ho bé: hi ha quelcom de sant, de diví, d'amagat en les situacions més comunes, que cal que cadascú de vosaltres descobreixi (...); o sabem trobar el Senyor a la nostra vida ordinària, o no el trobarem mai» (Sant Josepmaria).

«Maria ha escollit la part millor, la qual no li serà presa» (Lc 10,42). Déu ens vol feliços. Que la nostra Mare del Cel ens ajudi a experimentar la joia de la donació.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'ànima, caldejada gràcies a la contemplació, viurà amb major perfecció la vida activa» (Sant Gregori el Gran)

- «L'esperit de l'oració restitueix el temps a Déu, surt de l'obsessió d'una vida a la qual li falta sempre el temps, retroba la pau de les coses necessàries i descobreix l'alegria dels dons inesperats. Bones guies per això són les dues germanes Marta i Maria, elles van aprendre de Déu l'harmonia dels ritmes familiars» (Francesc)

- «(...) La llar és així la primera escola de vida cristiana i una "escola d'enriquiment humà". Aquí és on s'aprèn la constància i l'alegria del treball, l'amor fratern, el perdó generós, fins i tot reiterat, i sobretot el culte diví per mitjà de la pregària i l'ofrena de la vida» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.657)